

בס"ד. ש"פ כי תבוא, ח"י אלול, ה'תשכ"ג

(הנחה בלתי מוגה)

לדוד הוי' אורי וישעי וגו'.¹ ומבאר בזה כ"ק אדמו"ר הצ"צ ברשימותיו על תהלים², שאורי היינו ע"י התורה שנאמר בה³ ותורה אור, וישעי היינו ע"י המצוות שהם לבושים, ונקראים בגדי ישע כו'.⁴

(ב) **ויש** לבאר זה ע"פ מאמר של רבינו הזקן (שהשנה היא שנת המאה וחמשים להסתלקות-הילולא שלו), וז"ל⁵:

להבין שרש ההפרש בין תורה למצוות⁶, יובן ע"ד הפסוק⁷ והחכמה מאין תמצא, שהחכמה בעצמה אינה קרוי' אין, אלא שמאין תמצא, וכמ"ש⁸ היש הוי' בקרבינו אם אין⁹, דמשמע שבחי' הוי' דחכמה אינו בחי' אין כו'. והענין, כי אין הוא בחי' עצמי' הכתר המרום לבדו, ונקרא בלי מהות, ולכן נקרא אין. משא"כ החכמה היא בחי' גילוי, אלא שהיא גילוי האין, וזהו מאין תמצא, ר"ל מציאות האין שבא לידי גילוי, ולכן נקראת כח מ"ה¹⁰ הוא בחי' מהות כו'. משא"כ הכתר הוא בחי' אין, כנ"ל, להיותו בבחי' העלם, ועל כן נקרא כתר, שהוא מלשון כותרת, שהוא ענין מקיף, לפי שאינו בבחי' התחלקות, משא"כ האור פנימי בא בהתחלקות לפי ערך הכלי שהוא¹¹. וכמשל חיות הנפש שבאיברי הגוף, שהיא מתצמצמת לפי מזג ותכונת האברים, השכל שורה במוח כו', משא"כ הלבוש הוא שוה ומשוה, שהרי יכולים לכסות הראש והרגל. וכך בחי' חכמה, להיותה באה בבחי' אור פנימי, באה בהתחלקות חח"ן כו', וע"כ התורה נקראת מזון¹², כמו המזון עד"מ שנכנס בבחי' אור פנימי

-
פכ"ג ובהערות הצ"צ שם.	1) תהלים כז, א.
7) איוב כח, יב.	2) יהל אור עה"פ ס"א-ג (ע' צו ואילך).
8) בשלח יז, ז.	3) משלי ו, כג.
9) אם אין: ראה זח"ג קנח, ב. לקו"ת דברים נה, א.	4) ישעי' סא, י.
10) ראה זח"ג (רע"מ) כח, א. לד, א.	5) נדפס (בתוספת איזה הערות ומ"מ מכ"ק אדמו"ר שליט"א — נעתקו לקמן) בקונטרס מאמרי חודש אלול שנה זו, ולאח"ז במאמרי אדה"ז תקס"ח ח"ב ע' תרחצ ואילך.
11) הכלי שהוא: אולי צ"ל: הכלי שלו.	6) ההפרש בין תורה למצוות: עייג"כ תו"א
12) התורה נקראת מזון: ראה ג"כ תניא פ"ה.	7) ולקו"ת (כמסומן במפתח ענינים שם). תניא

ובא בהתחלקות, שנכנס לאצטומכא דוקא, ובשיעור וקצבה כו'. משא"כ הכתר הוא מקיף לכל האצילות בשוה.

וזהו ענין שרש התורה ומצוות. כי הנה מבואר במשנת חסידים דג"פ¹³ דנצח והוד דעתיק מתלבשים ביי"ג חיוורתא דאריך אנפין, והם מתלבשים בתרי"ג ארחין (וממקום הפנוי¹⁴ שבין שער לשער), ומשם מקבלים או"א כו'. כי הנה בחי' אצילות, אע"פ שהוא אלקות, והוא מקור בלבד לבריאה, מ"מ, אחרי היותו שרש ומקור להסתעפות בע"ג ע"י ריבוי השתלשלות דאבי"ע, אינו בערך העצמי' כו', עד שאינו מקבל רק מבחי' שערות, בחי' חיצוני', כמשל השערה שבהחתך שערה לא יכאב לו, לפי שאינה מעצמי' המוח, כי ניקב המוח טריפה¹⁵, רק שיש לה בחי' יניקה בלבד כו', וכמו שנאמר במשה¹⁶ ואצלתי מן הרוח ונתתי על ע' הזקנים, שלהיות ע' הזקנים היו נמוכים הרבה במדריגה מבחי' משה, ונק' בחי' אצילות כו'. וזהו ענין המצוות, שהם בחי' רצון העליון, בחי' חיוורתא, והתורה היא בחי' חכמה, גילוי השערות כו'. וזהו ענין הטלית וציצית¹⁷, כי הטלית הוא מבחי' לובן העליון, שהם י"ג חיוורתא דאריך אנפין, ולכך הוא מצמר כבשים, כי ידוע בענין הכבשים¹⁸ שהכ"ף מורה על בחי' כתר, והשי"ן רומז לבחי' חג"ת דא"א, וב' הוא בחי' חו"ב, בחכמה¹⁹ יבנה בית כו', ובחי' כבש היינו בחי' ג' קוין בז"א שלמטה מאריך אנפין. וז"ש²⁰ והכשבים הפריד יעקב כו'. וע"י הקרבנות הם מתעלים במקורם ושרשם, כי הקרבנות מפני ארי' ופני שור הוא מה שנופל בשבירה, שע"י הקרבן מתעלה במקורו, שם ס"ג שלפני השבירה, בחי' עקודים כו'. וזהו נתאוהו הקב"ה להיות לו דירה בתחתונים²¹. אך להבין למה עשה בחי' תהו, בכדי שאחר כך יהי' בחי' עליות, לא יהא לא כו'. אך זהו ענין המצוות, גזירות המלך בלי טעם, שכך עלה ברצונו בלי שום טעם, והיינו בבחי' עצמית הכתר, ושם שרש הטלית, פריסא דמלכא²², בחי' לבוש ומקיף. אבל הציצית הם בחי' שערות, כי לכך הם ל"ב חוטיין, כנגד בחי' הוי' אד'

18) במשנת חסידים דג' פרקים: כנראה

19) משלי כד, ג.

20) ויצא ל, מ.

21) ראה תנחומא בחוקותי ג. נשא טז. ב"ר

ספ"ג. במדב"ר פי"ג, ו. תניא רפ"ו. ובכ"מ.

22) ראה זח"ב צז, ב. תו"א שמות נג, ד.

אוה"ת שם ריש ע' פז. לקו"ת שמע"צ פט, ב.

13) במשנת חסידים דג' פרקים: כנראה

הכוונה למס' אריך ספ"ד, וא"כ צ"ל דד'

פרקים.

14) וממקום הפנוי: צע"ק.

15) חולין מב, א.

16) בהעלותך יא, יז.

17) ענין הטלית וציצית: בארוכה בלקו"ת

ס"פ שלה. ובכ"מ.

שבד' מוחין חב"ד והדעת מתחלק לחו"ג כו', שהוא בחי' גילוי השערות, להיות מקורות לחו"ב, שהם בחי' תורה. והוא ענין הכנף מין כנף²³, כי גם השערות נמשכים מי"ג חיורותא כו'.

וזהו שפעמים משמע שהמצוות יותר גבוהים ונעלים מהתורה, לפי שבשרשן הם יותר נעלים, שהן מבחי' עצמית הכתר, אבל מ"מ, למטה התורה יותר נעלה, לפי שהוא בחי' גילוי הטעם שבמצוה. ועל כן נקראו המצוות אברין דמלכא, כי כמו האבר, שאף שהוא מבחי' חכמה, כי אופן העשי' שביד וההליכה שברגל הוא ע"י השכל, אבל מ"מ עיקר הפועל הוא הרצון כו'. וכך בחי' המצוות נמשכו למטה ע"י בחי' חכמה, שהוא בחי' גילוי טעמי המצוות, ומ"מ שרשן יותר נעלה וכו'. וזהו והחכמה²⁴ תחי' בעלי²⁵, כי אף שנקרא הכתר בעלי' דחכמה, שהכתר הוא בחי' מקיף, מ"מ, החכמה תחי' אותם.

וזהו אני²⁶ הוי' אלקיכם²⁷, הוי' הוא בחי' חכמה, ואלקים הוא בחי' בינה, שלעתיד יהי' הוי' בבחי' אלקים, לפי שיתגלה בחינה יותר גבוה וכו', ת' עלמין דכסופא, ד' מאות איש וכו'²⁸, והי' הוי' לי לאלקים²⁹. וזהו למען תזכרו ועשיתם אתם³⁰, אתם כתיב³¹, אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים²⁷, הוא בחי' בינה, שנקרא מיצר ים³², מי מדד כו'³³ (עכ"ל מאמר רבינו הזקן).

ג) **ונמצא** שיש מעלה בתורה לגבי מצוות, שהרי על התורה נאמר החכמה תחי' גו', כנ"ל. ועוד זאת, שגם מעלת המצוות ששרשן נעלה יותר, הרי ענין זה גופא מתגלה ע"י התורה דוקא, וכמו שהתורה מלמדת כיצד לקיים את המצוות, וע"ד משנת³⁴ לנוגע לענין התשובה, שעם היותה למעלה מהתורה, מ"מ, גילוי כל ענין התשובה הוא ע"י התורה דוקא³⁵, והתורה מלמדת כיצד צ"ל עשיית התשובה, שכל זה

30) שלח שם, מ.	23) שבת כז, ב.
31) ראה זח"ג קיג, א. לקו"ת שלח מה,	24) קהלת ז, יב.
ב. ובכ"מ.	25) והחכמה תחי' בעלי': ראה ג"כ לקו"ת
32) פע"ח שער חג המצות פ"ז. וראה	בהעלותך לד, ג. ואתחנן ט, ג.
תו"א הוספות קג, ד.	26) וזהו אני: ראה בכ"ז תו"א ר"פ ויצא.
33) ישעי' מ, יב.	לקו"ת שלח מט, א ואילך.
34) שיחת ש"פ ראה מבה"ח אלול סי"ב	27) שלח טו, מא.
ואילך (לעיל ע' 225 ואילך).	28) ת' עלמין .. איש: ראה תו"א וישלח
35) ראה גם המשך תער"ב ח"ג ע' א'תח.	כד, ג.
	29) ויצא כח, כא.

הוא מצד מעלת התורה, וכמבואר גם בהמשך תרס"ו³⁶ מעלת התורה על המצוות, ולכן הנה דוקא ע"י התורה יכולים להגיע לכל הענינים כו'.

ד) ומזה מוכן גם בנוגע לח"י אלול, יום הולדת דהבעש"ט ורבינו הזקן, ע"פ המבואר בשיחה הידועה³⁷, שהבעש"ט הוא בחי' עתיק ורבינו הזקן הוא בחי' חכמה, והרי ידוע שפנימיות אבא הוא פנימיות עתיק³⁸, ובלשון כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע³⁹: "היא היא תורת הבעש"ט", ומדייק "היא היא" (ב"פ), שזהו בבחי' שנה עליו הכתוב לעכב⁴⁰.

וזהו גם מה שתובעים אודות לימוד תורתם, ובאופן שהלימוד צריך להיות עד מיצוי הנפש⁴¹, ובפרט בשנה זו, כמדובר כמ"פ⁴² אודות ההוספה המיוחדת בלימוד בשו"ע והתניא (ופירושיהם), ועד"ז בנוגע לכללות הענין דהפצת המעיינות חוצה, שדרישה זו עומדת בתקפה מאז שנתגלה המענה של המשיח להבעש"ט⁴³ שביאתו תהא לכשיפוצו מעיינותיך חוצה, מעיינותיך דייקא, שמעין הוא מקור המים, ואין מים אלא תורה⁴⁴, ובאופן שיטבול במי הדעת⁴⁵, טבילה דייקא, היינו, שהמים עולים ומכסים את ראשו (איבערן קאפ)⁴⁶.

ס"ד ואילך (תו"מ חכ"ז ע' 174 ואילך). (41) לשון חז"ל — ספרי ואתחנן ו, ה. (42) כ"ק אדמו"ר שליט"א אמר, שיכולים לומר שכבר תבע זאת יותר ממאה פעמים! (43) אגה"ק של הבעש"ט — נדפסה (גם) בכש"ט הוצאת קה"ת בתחילתו. ובכ"מ. (44) ב"ק יז, א. (45) ע"פ לשון הרמב"ם סוף הל' מקוואות. (46) חסד הסיים (המור"ל).	(36) ע' קיח. (37) ראה סה"מ תרצ"ו ע' 141. תרצ"ז ע' 215. תרצ"ט ע' 322. סה"ש תש"ב ע' 19. תש"ה ע' 60. (38) רמ"ז לזח"ג רס, ב. רעו, ב. לקו"ת נצבים מט, ד. וש"נ. (39) אגרות-קודש אדמו"ר מהורש"ב ח"א ע' רנט. וש"נ (הועתק ב"היום יום" בתחילתו). (40) לשון חז"ל — פסחים סא, סע"א. וש"נ. וראה בארוכה שיחת י"ט כסלו תש"כ